

Motion till riksdagen 2006/07:C292

av **Marietta de Pourbaix-Lundin (m)**

Ägarlägenheter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen begär att regeringen skyndsamt återkommer till riksdagen med förslag om lagstiftning för enskilda ägarlägenheter.
2. Riksdagen begär att regeringen skyndsamt återkommer till riksdagen med förslag till ändring av fastighetsbildningslagen (1970:988) som innebär ett avskaffande av 3 kap. 1 a § första stycket 4 om att fastighetsbildning som medför att en tredimensionell fastighet nybildas eller ombildas endast får ske om fastigheten, om den är ägnad åt bostadsändamål, är ägnad att omfatta minst fem bostadslägenheter.

Motivering

Att äga sin bostad innebär för många människor en social trygghet som inte kan mätas i pengar. Att veta att bostaden är deras och att staten har en lagstiftning som backar upp ägandet är en trygghet för många som bor i eget hus, så kallat egnahemsboende. Med nuvarande svensk lagstiftning är det inte möjligt för människor som av olika skäl föredrar att bo i lägenhet att äga sin bostad. Hyresrätt med besittningsrätt eller bostadsrätt motsvarar inte kraven för dem som ser ett värde i ägandet.

De flesta länderna i vår närhet har lagstiftning som tillåter ägarlägenheter, däribland Danmark, Norge, Tyskland, Nederländerna och Belgien. Många som kommer till Sverige från andra länder vill äga sin lägenhet eftersom det är den upplåtelseform de är vana vid.

Ett av syftena med innehav av en ägarlägenhet är att den skall kunna lagfäras och intecknas på i princip samma sätt som ett småhus. På det sättet skapas större trygghet för finansieringen. Det kan också finnas ett intresse hos bostadsköparen att med eget arbete i lägenhetens färdigställande nedbringa anskaffningskostnaden.

Fel! Okänt namn på

Med tredimensionell fastighetsbildning och enskilda ägarlägenheter kan byggandet komma i gång relativt snabbt i de områden där fler bostäder efterfrågas mest, i tillväxtregionerna med bostadsbrist och bostadsköer. Ovanpå affärs- och kontorsbyggnader skulle ägarlägenheter i en tredimensionell fastighetsbildning kunna byggas. En trolig positiv sidoeffekt av detta blir mer levande och tryggare stadskärnor när fler bereds möjlighet att bo centralt.

En ytterligare positiv effekt kan uppnås i villaområden, på landsbygden eller i skärgården om möjlighet skapas för större småhus att uppdelas i flera fastigheter. När lagen om tredimensionella fastigheter diskuterades fanns förhoppningar om att den nya lagen skulle kunna innebära en lösning för äldre och ensamstående som skulle vilja bo kvar i sitt hus i skärgården men som har begränsade resurser för att göra detta. Med en lagstiftning för ägarlägenheter skulle exempelvis övre halvan av huset kunna säljas, vilket borde vara attraktivt särskilt i områden med bostadsbrist. Om del av fastigheten säljs till fritidsboende bereder det möjlighet för bofasta att bo kvar samt för arvingar att lösa ut syskon.

Ett nödvändigt och betydande steg mot införandet av ägarlägenheter har tagits genom att tredimensionell fastighetsbildning sedan den 1 januari 2004 är möjlig. Det är nu dags för nästa steg, vilket bland annat förutsätter ett upphävande av den omotiverade bestämmelse i fastighetsbildningslagen som kräver att tredimensionella fastigheter omfattar minst fem bostadslägenheter. Jag anser att det är viktigt att regelverket för tredimensionell fastighetsbildning utformas så att det kan anpassas till ett regelverk för ägarlägenheter. En gräns om minst fem lägenheter för tredimensionell fastighetsbildning förhindrar ägarlägenheter och bör därför avskaffas.

Stockholm den 27 oktober 2006

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)